

XI GRs 8/17

SĄD REJONOWY
 Poznań - Stare Miasto w Poznaniu
 XI Wydział Gospodarczy
 Do Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych
 ul. Młyńska 1 a, 61-729 Poznań
 tel. 61 666 08 50, fax 61 468 28 87

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w Poznaniu, XI Wydział Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych

W następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Przemysław Nowacki

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2017 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w toku postępowania sanacyjnego LOGZACT SA z siedzibą w Poznaniu

z urzędu

postanawia:

1. umorzyć postępowanie sanacyjne LOGZACT SA z siedzibą w Poznaniu
2. kosztami postępowania obciążyć dłużnika.

UZASADNIENIE

SSR Przemysław Nowacki

odnośń odpisu z oryginałem
 świadczam 08 03 2018

Poznań, dnia 08 12 2017
 Kierownik Sekretriatu
 STARSZY SEKRETARZ SĄDOWY

Anna Pawlikowska

W piśmie z dnia 3 listopada 2017 r. Zarządca wniósł o umorzenie postępowania sanacyjnego LOGZACT SA z siedzibą w Poznaniu (dalej jako „Dłużnik”) z uwagi na to, że Dłużnik nie posiada zarządu, a przede wszystkim pracowników i współpracowników z którymi kooperował, w związku z czym nie ma najmniejszej możliwości prowadzenia działalności gospodarczej. Odnośnie pracowników Zarządca zwrócił uwagę, że wszyscy dotychczasowi pracownicy Dłużnika są albo na zwolnieniach lekarskich albo złożyli wypowiedzenia umowy o pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. Reasumując Zarządca wskazał, że spółka Dłużnika nie posiada jakichkolwiek zasobów ludzkich, a ponadto brak u niej zasobów finansowych, które pozwoliłyby dokończyć projekty w toku oraz pozyskiwać nowe. Nadto Zarządca podkreślił, że w przypadku Dłużnika, z uwagi na powyższe okoliczności nie ma

żadnych możliwości sporządzenia jakiegokolwiek realnego planu restrukturyzacyjnego (k. 48-49).

W kolejnym piśmie z dnia 13.11.2017 r. Zarządca wskazał, że aktualna sytuacja ekonomiczno – finansowa Dłużnika jednoznacznie już wskazuje na to, że po pierwsze Zarządca nie będzie miał możliwości sporządzenia planu restrukturyzacyjnego, a po drugie, że w jego ocenie zostanie zawarty układ z wierzycielami. Zarządca nadmienił również, że Dłużnik nie posiada zdolności do zaspokajania zobowiązań powstałych po otwarciu jego postępowania sanacyjnego, a przede wszystkim zaś bieżących zobowiązań związanych z jego funkcjonowaniem. W przekonaniu zarządcy, w przypadku LOGZACT SA spełnione są przesłanki do umorzenia postępowania sanacyjnego opisane w art. 325 ust. 2 i 326 ust. 2 Prawa Restrukturyzacyjnego (k. 228 – 231).

W sprawozdaniu z czynności za okres od 26.09.2017 do 30.10.2017 r. Zarządca podał, że Dłużnik w zdecydowanej większości nie reguluje zobowiązań powstałych po otwarciu jego postępowania sanacyjnego, a sytuacja spółki zmierza w kierunku wygaszenia jej działalności, a nie restrukturyzacji (233-235).

W raporcie okresowym dotyczącym Dłużnika dołączonym do pisma Zarządcy z 14 listopada 2017 r., Zarządca wskazał, iż według danych finansowych Dłużnika w III kwartale 2017 r. zanotował on stratę netto w kwocie 5.100.000 zł, a narastająco, od początku roku strata ta wyniosła 6.400.000 zł.

Wniosek o umorzenie niniejszego postępowania został złożony – pismem z 17 listopada 2017 r. – również przez jednego z wierzycieli Dłużnika, tj. przez ATI Integrated Solutions sp. z o.o. Wierzyciel wskazywał we wniosku, że za umorzeniem postępowania przemawia zła sytuacja finansowa Dłużnika, który w przekonaniu Wnioskodawcy nie ma możliwości wykonania układu ze swoimi wierzycielami.

Sąd restrukturyzacyjny ustalił, co następuje:

Postępowanie sanacyjne wobec LOGZACT SA zostało otwarte postanowieniem z dnia 26 września 2017 r. Już w pierwszych pismach kierowanych do sędziego – komisarza Zarządca zwracał uwagę na konieczność rozważenia celowości umorzenia przedmiotowego postępowania, przede wszystkim z uwagi na to, że od Dłużnika odeszli wszyscy jego pracownicy, co z uwagi na usługowy charakter prowadzonej przez Dłużnika działalności gospodarczej, praktycznie uniemożliwia mu jej prowadzenie, a przez to generowanie przepływów pieniężnych na zaspokojenie w pierwszej kolejności bieżących kosztów

funkcjonowania Dłużnika, a w dalszej kolejności na pokrycie kosztów związanych z wykonaniem ewentualnego układu, co jest istotne, Zarządca podkreślił, że z uwagi na brak u Dłużnika zasobów ludzkich, na których opierała się jego działalność, Zarządca nie jest w stanie sporządzić planu restrukturyzacyjnego.

Dłużnik nie reguluje zdecydowanej części kosztów swojej bieżącej działalności, powiększając tym samym – już po otwarciu jego postępowania sanacyjnego – swoje zobowiązania. Nadto, Zarządca zwrócił uwagę na to, że Dłużnik jest stroną licznych umów zawartych jeszcze przed otwarciem jego postępowania restrukturyzacyjnego, które bez wątpienia nie zostaną zrealizowane przez Dłużnika, co może wiązać się z obciążeniem go przez jego partnerów handlowych karami umownymi, które dodatkowo zwiększą zobowiązania Dłużnika, powstałe po dniu otwarcie postępowania sanacyjnego.

Powyższy stan faktyczny ocenić należy jako bezsporny, albowiem wynika on z okoliczności, na które konsekwentnie wskazywał w swych kolejnych pismach Zarządca, a zatem osoba najlepiej zorientowana w sytuacji finansowej Dłużnika.

Sąd restrukturyzacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo Restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2015 r. poz. 978, z póź. zm., dalej jako „p.r.”) **celem postępowania restrukturyzacyjnego jest uniknięcie ogłoszenia upadłości dłużnika przez umożliwienie mu restrukturyzacji w drodze zawarcia układu z wierzycielami**, a w przypadku postępowania sanacyjnego - również przez przeprowadzenie działań sanacyjnych, przy zabezpieczeniu słusznych praw wierzycieli. Z kolei z ust. 6 wskazanego przepisu wynika, iż działaniami sanacyjnymi są czynności prawne i faktyczne, które zmierzają do poprawy sytuacji ekonomicznej dłużnika i mają na celu przywrócenie dłużnikowi zdolności do wykonywania zobowiązań, przy jednoczesnej ochronie przed egzekucją. Zatem już w tym miejscu zwrócić uwagę należy na to, że postępowanie sanacyjne nie może być kontynuowane w sytuacji, w której jest oczywiste, że nie doprowadzi ono do zawarcia układu, czyli do zrealizowania celu, dla którego zostało ono przez ustawodawcę przewidziane.

Jeszcze raz w tym miejscu zwrócić uwagę należy Zarządcą na to, że Dłużnik nie posiada zarządu, a przede wszystkim nie posiada wykwalifikowanej kadry pracowniczej, bez której nie jest w stanie prowadzić działalności gospodarczej, a w konsekwencji wypracować środki finansowej konieczne do zaspokojenia chociażby swoich bieżących kosztów, które jak

Zarządca wskazał nie są regulowane w znacznej części,. Dłużnik powiększa zatem cały czas stan swoich zobowiązań, powodując powstawanie kolejnego zadłużenia.

W ocenie sądu restrukturyzacyjnego, zasadnym zatem jest wniosek zarządcy o konieczności umorzenia niniejszego postępowania z uwagi na to, że Dłużnik nie będzie w stanie wykonać układu, skoro aktualnie nie ma żadnych możliwości na kontynuowanie swojej podstawowej działalności gospodarczej.

W tym miejscu wskazać należy na przepis art. 325 ust. 1 pkt 1 Prawa restrukturyzacyjnego (dalej jako „Pr”) zgodnie z którym sąd ma obowiązek umorzyć postępowanie restrukturyzacyjne, gdy jego prowadzenie postępowania zmierzałoby do pokrzywdzenia wierzycieli. Ponadto stosownie do art. 325 ust. 2 Pr sąd może umorzyć postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli z okoliczności sprawy, w szczególności z zachowania dłużnika, wynika, że układ nie zostanie wykonany.

Z kolei z art. 326 ust. 2 Pr wynika obowiązek sądu obligatoryjnego umorzenia postępowania, wówczas gdy dłużnik utracił zdolność do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania i zobowiązań powstałych po jego otwarciu oraz zobowiązań, które nie mogą zostać objęte układem. Domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do zaspokajania zobowiązań, jeżeli opóźnienie w ich wykonywaniu przekracza trzydzieści dni. W myśl art. 326 ust. 3 Pr sąd ma obowiązek umorzyć postępowanie sanacyjne wówczas, gdy brak jest realnych możliwości przywrócenia dłużnikowi zdolności do wykonywania zobowiązań.

Biorąc pod uwagę ustalone w sprawie niniejszej okoliczności w ocenie sądu, w przypadku Dłużnika ziściły się wszystkie opisane powyżej przesłanki zarówno obligatoryjnego, jak i fakultatywnego umorzenia postępowania sanacyjnego LOGZACT SA. Jedynie uzupełniająco wskazać należy, iż zgodnie z art. 325 ust. 2 p.r. **sąd może umorzyć postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli z okoliczności sprawy, w szczególności z zachowania dłużnika, wynika, że układ nie zostanie wykonany.** Zauważyć zatem należy, iż powołany przepis umożliwia umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, że układ nie zostanie wykonany. Ze wskazanego artykułu nie wynika jednakże kiedy Sąd może uznać, że układ nie zostanie wykonany. W powyższym zakresie musi posiłkować się treścią art. 165 ust. 1 zd. 2 p.r. Z treści wskazanej normy wynika bowiem, iż oczywistym jest, że *układ nie będzie wykonany, jeżeli dłużnik nie wykonuje zobowiązań powstałych po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.* Taka sytuacja ma zaś niewątpliwie miejsce w przedmiotowym postępowaniu. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy zauważyć należy, iż dłużnik nie wykonuje na bieżąco zobowiązań powstałych po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, na co szczególną uwagę zwracał Zarządca.

Ponadto, co zdecydowanie bardziej istotno, to że Dłużnik nie dysponuje kadrą pracowników, a w związku z tym nie ma on możliwości prowadzić działalności gospodarczej, bez czego nie będzie w stanie wypracować jakichkolwiek dochodów. Powyższe skutkuje już obecnie tym, że jak wskazał Zarządca, nie ma on możliwości regulowania większości bieżących zobowiązań spółki Dłużnika.

Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu, jednoznacznie wskazują, iż Dłużnik nie wykona układu, skoro nie jest on w stanie uregulować bieżących kosztów swojej działalności.

Mając na uwadze powyższe Sąd umorzył niniejsze postępowanie restrukturyzacyjne na podstawie art. 325 ust. 1 pkt 1, art 325 ust. 2 p.r. oraz na podstawie art. 326 ust. 2 i ust. 3 Pr, uznając ponadto, że jego kontynuowanie jest całkowicie niezgodne z art 3 ust. 1 Pr, a ponadto z art 3 ust. 5 i 6 Pr, art 159 Pr.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 208 Pr obciążając nimi Dłużnika.

SSR Przemysław Nowacki

Zgodność odpisu z oryginałem
poświadczam

Poznań, dnia 08 03 2013

Wiz
Starszy Sekretarz Sądowy

Anna Pawlikowska